

Barabás Miklós

Născut în anul 1810, în comuna Mărcușa - jud. Covasna, este considerat cel mai important portretist maghiar din secolul al XIX-lea. Între anii 1827-1829 a învățat la Michael Bielz în Sibiu, după care execută o mulțime de portrete comandate de elita societății bucureștene în anii 1831-1833. Cele mai cunoscute lucrări ale lui Barabás Miklós realizate la București: portretul generalului Kisseleff, portretul prefectului de poliție Filipescu etc, sunt primele lucrări de artă profesionistă din vremea respectivă.

Activitatea sa artistică este îndelung descrisă și comentată în lucrări de istoria artei, atât în limba maghiară cât și în cea română.

Potsa József **(1836–1903)**

Între anii 1877 - 1903 a fost prefectul județului Trei Scaune. Din inițiativa lui a fost înființat în 1879 Fabrica de Textile din Sfântu Gheorghe cu o școală profesională de fete pentru formarea forței de muncă calificată pentru fabrică.

În urma eforturilor sale deosebite orașul Sfântu Gheorghe a fost racordat în 1892 la rețeaua de cale ferată dinspre Brașov; în 1897 această ramificație a fost prelungită până la Miercurea Ciuc.

A făcut mari eforturi pentru înființarea, în 1879, Muzeului Național Secuiesc în Sfântu Gheorghe. A fost promotorul principal al Băncii din Sfântu Gheorghe (Háromszéki Takarékpanzár), fiind și președintele ei.

A fost fondatorul Orfelinatului de băieți și a azilului de bătrâni din Sfântu Gheorghe, precum și principalul militant pentru transformarea Gimnaziului Székely Mikó în școală superioară.

După ideile sale au început lucrările de amenajare a parcului din centrul orașului.

În anul 1893 i-sa acordat distincția de cetățean de onoare al orașului.

Cezar Bolliac **(1813 – 1881)**

Poet, publicist și om politic pașoptist s-a afirmat ca un democrat revoluționar și a fost partizan de înțelegeri dintre toate forțele revoluționare. Alături de Bălcescu și de Kossuth a semnat actul de pacificare și a luptat în armata revoluționară condusă de generalul Bem. Tot în perioada revoluției, în luna martie a anului 1849 a fost redactor al ziarului "Espatriatul" inițiat de Bem la Brașov. În afara activității sale în domeniul literaturii a avut preocupări științifice legate mai mult de arheologie.

Nicolae Colan
(1893–1967)

- arhiepiscop și academician -

Născut în comuna Araci, a fost elevul liceului „Andrei Saguna” din Brașov, iar în 1916 a absolvit institutul teologic-pedagogic „Andreian” din Sibiu. Ulterior și-a luat diploma de Licență la Facultatea de Litere a Universității din București. La începutul carierei a fost numit secretar arhiepiscopesc. În 1928 a devenit rector al Academiei teologice „Andreiane” din Sibiu. În perioada interbelică au apărut operele și traducerile sale. În 1938 a fost ales membru de onoare al Academiei Rormâne. De la anul 1936 a fost Episcop al Eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului iar în 1957 arhiepiscop de Alba Iulia și Sibiu și mitropolit al Ardealului.

Szász Károly
(1829-1905)

Originar din Sfântu Gheorghe-Simeria, poetul Szász Károly, traducător al romanelor lui Jules Verne și al operelor lui Moliere, Goethe, Shakespeare, Dante, pentru meritele sale în domeniul literaturii a fost ales membru al Academiei Ungare în anul 1858. Începând cu anul 1884 a fost ales episcop reformat, iar în 1892 vicepreședinte al Academiei.

În perioada 1854-57 fiind preot reformat la Tg. Secuiesc a contribuit spiritual și material la înființarea gimnaziului Sfântu Gheorghe, iar în 1893 a fost ales cetățean de onoare al orașului.

Dintre membri familiei Szász, istoria culturii enumeră 14 personalități, dintre care: Szász Károly (1798-1853) jurist academician, Szász Károly (1829-1905) poet, traducător, academician, Szász Károly (1863-1925) scriitor, traducător, Szász Károly (1865-1950) critic literar, academician, Szász Károly (1905-1985) poet...

Bethlen Gábor
(1580–1629)

Om cu calități superioare de conducător, Bethlen a știut să reziste atât presiunilor imperiale cât și celor turcești, contribuând la prestigiul Principatului Transilvaniei în arena politică internațională. Atras în coaliția țărilor protestante prin activitatea concretă pe care a desfășurat-o, a contribuit la consolidarea independenței Transilvaniei.

Domnia lui Bethlen prin tot ce s-a realizat, se ridică cu mult deasupra atât urmașilor cât și înaintașilor lui, în cea ce privește politica internă. Pe plan intern s-a străduit și în mare parte a reușit să pună capăt anarhiei feudale prin politica de reforme economice pe care a promovat-o. În același timp a pus un accent deosebit pe culturalizarea populației, care s-a manifestat prin înființarea de școli ca de altfel și a Academiei Reformate de la Alba Iulia (azi Colegiul Bethlen de la Aiud).

Gál Sándor
(1817–1866)

S-a născut la Ciucsângeorgiu. Studiile sale militare le-a terminat la Olmütz. La începutul anului 1848 a fost locotenentul Regimentului Grădinceresc nr.14 din Secuime și autorul unei cărți de specialitate. În cursul anilor 1848-49 a primit sarcini din ce în ce mai importante în armata revoluționară a generalului Bem. Din primăvara anului 1849 a fost comandantul diviziei din Secuime, ca colonel, iar din iulie ca general. După invadarea Transilvaniei, în 1849 la mijlocul lunii iunie a condus personal două bătălii crâncene pentru apărarea orașului Sfântu Gheorghe împotriva trupelor țariste, conduse de colonelul Rennenkampf (5 iulie), respectiv împotriva trupelor imperiale – țariste aflate sub comanda generalului colonel, baronul Clam-Gallas.

După înăbușirea revoluției, în anul 1852 a trăit la București, organizând o nouă mișcare revoluționară antihabsburgică, iar după descoperirea conspirației, până la moartea sa, a trăit mai mult în Italia, unde a luptat în cadrul legiunii maghiare pentru unitatea națională a Italiei.

Aschermann Vendrei Ferenc
(1821–1893)

S-a născut la Sfântu Gheorghe. În timpul revoluției din 1848-49 a fost comandantul cetății Komárom în calitate de colonel. Această fortăreață a mai rezistat până la începutul lunii octombrie 1849. În jurul anilor 1860 a fost președintele reprezentanților orașenești din Sfântu Gheorghe. În această perioadă s-a născut tot la Sfântu Gheorghe fiul său Vendrei Ferenc junior (1858-1940) actor și dramaturg. Cariera sa teatrală cuprinde 6 decenii la Cluj, Timișoara, Szeged și Budapesta (Teatrul Național, Teatrul de Operă, Teatrul Vesel etc.)

Dávid Ferenc
(1510-1579)

Cel mai de seamă reprezentant intelectual a reformistului religios radical, întemeietorul bisericii unitariene din vestul Europei (Wittenberg, Frankfurt) a devenit rectorul școlii din Bistrița, mai târziu paroh și episcop lutheran. Ulterior a devenit adeptul antitrinitarismului, fiind întemeietorul confesiunii unitariene din Transilvania. Avea un rol hotărâtor în perioada dietei ardelenice de la Turda, în care a fost declarată, prima dată în Europa, libertatea și egalitatea celor patru confesiuni ale creștinismului apusean (1568).

Márton Áron
(1896-1980)

Episcop romano-catolic (1938), arhiepiscop titular (1951), personalitate remarcantă a spiritualității creștine cu renume europeană. Originar din Secuime (Sândominic-Ciuc), după terminarea studiilor sale teologice la Alba Iulia (1924), capelan la Ditrău și Gheorgheni, director de liceu la Tg. Mureș, paroh universitar la Cluj și redacvtorul revistei “Episcop romano-catolic (1938), arhiepiscop titular (1951), personalitate remarcantă a spiritualității creștine cu renume europeană. Originar din Secuime (Sândominic-Ciuc), după terminarea studiilor sale teologice la Alba Iulia (1924), capelan la Ditrău și Gheorgheni, director de liceu la Tg. Mureș, paroh universitar la Cluj și redacvtorul revistei “Erdélyi Iskola” (Școala Ardeleană).

În anul 1938 a fost numit și sfântit episcop de către papa Pius al XI-lea. În următoarele decenii a criticat începerea războiului, a atacat în mod vehement atât manifestărileasismului nazist, cât și cruzimea dictaturii comuniste. Din această cauză în anul 1951, în urma unui procesconceptual, a fost condamnat la 10 ani de închisoare grea și la 15 ani muncă silnică. Canonizarea sa a fost inițiată după moartea sa.